

ἢ γοῦν διπλᾶς λέγουσι τὰς ὑποστάσεις.
 Τοιούδε τὸ σπούδασμα τοῦ βασιλέως,
 τοσοῦτον ἔργον εὐσεβοφρόνων βῆθρον,
 ἀντιφρονούντων δὲ δογμάτων ἀστασίαν,
 εἰς νοῦν μὲν ᾠδίνησεν ὁ σκηπτροκράτωρ
 πνεῦμα σοφίας συλλαβῶν σωτηρίου·
 εἰς φῶς δὲ νῦν ἤνεγκε τούτου τὸν τόκον.
 ὡς δεύτερος δ' ὢν Ἰσραὴλ Θεὸς νέου
 πιστῶ μὲν εἰς πᾶν ἐκ γεναρχῶν οἰκέτη
 οὕτω θελήσας, τόνδε πιστεῦει πόνον·
 ὅς ἐστιν Ἀνδρόνικος ἐκ μητρὸς Δούκας,
 ὁ πανσέβαστος Καματηρὸς πατρόθεν,
 μέγας τε Δρουγγάριος ἐκ τῆς ἀξίας.
 ὡς δ' οἷα πλάκας μυστικὰς ἄλλας νέας
 τῷ παντὶ κόσμῳ τήνδε τὴν βίβλον νέμει,
 τὴν Ὀπλοθήκην ἱερὰν καλουμένην,
 θεογράφων φέρουσαν ὕψος δογμάτων.
 Θεὸς δὲ τριάς ἢ μόναρχος οὐσία
 ζωῆς μὲν αὐτῷ καὶ θρόνου τὰς ἡμέρας
 εἶη συνάξων οὐρανοῦ ταῖς ἡμέραις·
 δοίη δὲ πᾶσαν κοσμικὴν μοναρχίαν
 καὶ τὴν συναυτάνασσαν ἐκ ῥηγῶν γένει
 καὶ πριγκιπικῆς εὐκλειοῦς ῥιζουχίας
 γένοιτο τηρῶν εἰς μακρὰν εὐζωίαν
 σὺν τῷ νεανθεῖ πορφυροβλάστῳ ῥόδῳ,
 στέφος φέροντι τοῦ κράτους Ἀλεξίῳ.
 τῶν οὐρανῶν δὲ τὴν βασιλείαν τέλος
 πλήρωμα τούτοις ἀμετάτρεπτον νέμοι.

Ἰωάννης μητροπολίτης Κλαυδιουπόλεως, ἤχμαζεν ἐπὶ
 τοῦ ἐν ἔτει 1156 εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινου-

